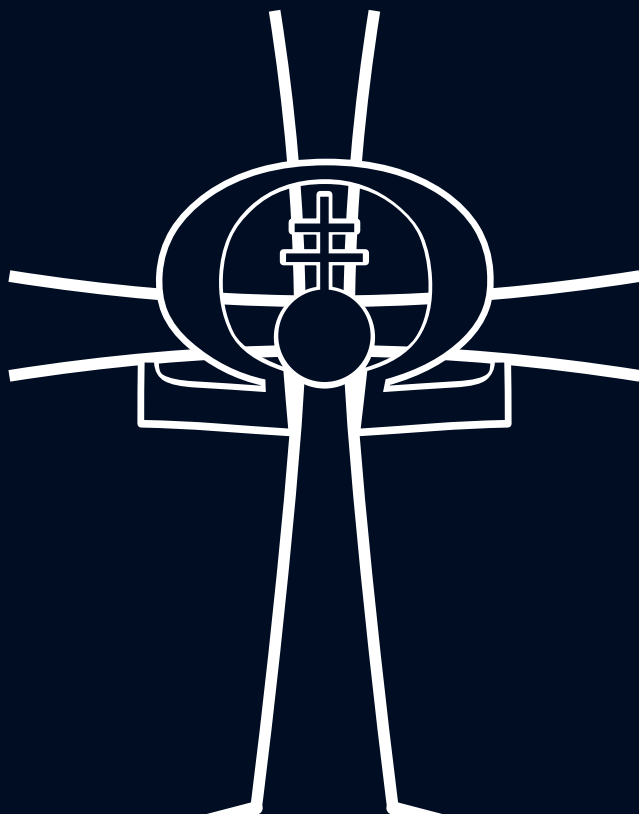

HIT · HŰSÉG · BÁTORSÁG

HVIM

IRÁNYMUTATÁS
ÉS
VÁRMEGYÉSEK KISKATEKIZMUSA

„Valami letűnt világot keresünk mindannyian a mai globalizált, arctalanított környezetünkben. Keressük a tündéreket, a szentté avatott királyainkat, győztes hadvezéreinket, a halállal dacoló vitézeinket, a tündöklő kastélyainkat, rendíthetetlen várainkat, fehér falú házainkat, aranyló mezőinket, kristálytisza forrásainkat, áttetsző, kék tengereinket és a szűzhófedte, égig érő hegyeinket. Keressük a magasabb rendű célokért makacsul élő, majd meghaló uralkodóinkat és a vezetőikhez hűséges és összetartó, öntudatos népünket. Régen elveszítettük, s elveszejtették velünk ezt a világot. A 2001-ben alapított Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom (HVIM) azért harcol, hogy ez az egykor való, a jelenkorban azonban meseszerűnek látszó világ ismét feltámadjon...”

Toroczkai László
HVIM alapító

Iránymutatás

A Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom tagjai számára a következő összeállítás olyan gondolatokat tartalmaz, amelyek meghatározzák a harcos hozzáállást, segítenek elsajátítani a lovagi életideált, és iránymutatásul szolgálnak nemzetmentő munkánk során. Egyfajta normagyűjteménynek tekinthető, ami biztosítja Mozgalmunk egységét.

Gondolkozhatunk eltérően egyes, konkrétabb kérdésekről, történelmi helyzetekről és személyekről, de ha az irányultságunk azonos, ha az eszmeiségünk megegyező, ha az elveink azonosak, akkor sikerül kialakítanunk egy olyan világnézetet, ami sziklaszilárd alapja lehet Mozgalmunknak.

A vármegyés küldetés mindenek fellett áll! Célunk, hogy egységes erővé kovácsoljuk a hagyományhű jobboldali áramlatokat. Mozgalmunk nem pusztán egyik vagy másik jobboldali, hazafias irányzatot kívánja képviselni, hanem ezek összességét felöleli, mindegyikben kiemelve és mindenki elé példaként állítva a lényegi magvukat, a heroikus eszményképet. Ifjúsági- és akciómozgalmoként az összes, a múltban megjelenő és a jelenben is meglévő jobboldali és hagyományhű irányzathoz merítve, a tér- és időfeletti tradicionális szellemiséget képviseljük a valódi hatalom megszerzésének érdekében.

Hit, Hűség, Bátorság!

A hit nem más, mint bizonyosságtudat arról, hogy a küldetésünk nem pusztán evilági célokat szolgál, cselekedeteinket elsősorban nem ilyenek vezérlik és arról, hogy a végső győzelem mindenképpen a miénk lesz, mert a fény oldalán küzdünk.

Európa vonatkozásában a hit a keresztény vallásban nyilvánul meg, egyik természetes fegyverünk a létezésünket fenyegető életellenes erőkkel szemben. A hit elengedhetetlenül szükséges az üdvösséghez. Maga az Úr mondja: „Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki pedig nem hisz, elkárhozik.” (Mk 16,16)

A hit számunkra – Szent László védőszentünket követve – a harcos, a megalkuvás nélküli és szabadkőműves befolyás nélküli kereszténységet jelenti. A mi hitünk nem merül ki vallási tanítások passzív befogadásában, hanem a hitigazságokat – lovagi hozzáállásunknak megfelelően – a családjunkban, a társadalmunkban és a világban is képviselni és érvényesíteni akarjuk. Enélkül a kiállás nélkül hitünk nem valódi, hanem értéktelen, kispolgári vallásosság csupán. Ez a harcos kereszténység az a forma, amelyben a magyar lélek tökéletesen kibontakozhat, és amely elegendő erőt ad nekünk nem csak a földi céljaink eléréséhez, hanem a halál legyőzéséhez is.

A hűség a hit bizonyítása, jelenléte életünkben. Kitartás a hit mellett. Addig

tart a hit, amíg a hűség táplálja. A hűség önmagunk próbára tétele a hitünkért való kiállás mellett. Ha nem vagyunk hűségesek, hinni sem tudunk. Egy önként vállalt, de visszavonhatatlan kötelezettséget jelent, amely azt diktálja, hogy a végsőkéig kitartsunk választott hitünk és közösségünk mellett. Mindenki döntse el, milyen személyes áldozatot követel tőle a hűség, de nem árt figyelni a Megváltó szavaira: „Aki kicsiben hű, az nagyban is hű; és aki a kicsiben hazug, az a nagyban is hazug.” (Luk 16,10)

Hűek vagyunk elsősorban Szent Lászlóhoz, Mozgalmunk védőszentjéhez. Hűek vagyunk a lefektetett úthoz, a Magyar Apostoli Királyhoz (akár megnyilvánul, akár nem), a Mozgalom alapítója által lefektetett úthoz és mindenkor vezetőihez, majd tagszervezet vezetőihez, tehát saját vármegyés eskünkhöz, amely mindezeket keretbe foglalja és életünk végéig megtart minket a hűségben. Ez a hűség egy láncolatot alkot, a hűségnek egy hierarchiáját. Ez a hierarchia a mi királyságunk. És valljuk, hogy ez az, ami méltó a Magyar Apostoli Királyság szelleméhez, aminek a feltámasztásáért nap mint nap küzdünk, és amire minden politikai tevékenységünk irányul. Tudjuk, hogy az Apostoli Magyar Királyság 1945 óta de facto nem áll fenn, de hiszünk, hogy amíg ennek eszméje nem veszett ki a magyarságból, addig a Királyságunk is él. Mi ezt az eszmét éltetjük és

ezt a Királyságot építjük dacolva a világban elhatalmasodó globális, liberális, hamis hierarchiákkal és nem létező egyenlőségen alapuló hamis köztársaságokkal.

A bátorság a hit megjelenése a cselekvésben. Ha erős a hit, a bátorság hatalmas. Csak olyan eszméért lehet bátran küzdeni, amiben hiszünk. Ha nem hiszünk a győzelemben, vagy a cél nem helyes, a bátorságunk csak önmagában való erőfitogatás.

A bátorságot lehet úgy is értelmezni, mint a félelem leküzdését. Ahogy a gyávaságot mindenütt megvetik, a vitézséget pedig méltányolják, úgy nálunk sincs másként.

Ezer éven át végigkísérte a magyar történelem minden korszakát a hősiesség, a vitézség, és ezek alapja: a bátorság. Ez minden harcos legfontosabb tulajdonsága.

Bátorság nélkül, legyen bármennyire is tiszta a szándék, az erények térdre rognak. A mi mellvértünk az igazság, sisakunk a Gondviselésbe vetett feltétlen bizalom, fegyverünk a bátorság. Minden erény összekapaszkodik és mind a bátorságba fogódzik. Mi vármegyések pedig büszkén hirdetjük, hogy nincs boldogabb nálunk, akiknek a mennyek királyságát ígérték, és nincs szebb próba annál, mint amelyet naponta állít elénk az Isten, és nincs szebb küldetés, mint párbajra kelnünk a Gonosszal. Bátran, félelem nélkül, töretlen hittel és határtalan hűséggel!

A hármas jelszavunk hierarchikusan egymásra épül és egységet alkot. A hit mindennek az alapja, célunk, hűségünk és bátorságunk irányultsága. Aki mindhárom mélyen a szívébe vésti, az nevezheti magát vármegyésnek, és az nevezheti magát Szent László követőjének.

Az érzelmek felett álló kötelék, a bajtársiasság

Mozgalmunk megalapítása óta fáradhatatlan harcot folytat a sötétség erőivel szemben, melyek a legváltozatosabb formában képesek megjelenni, így a háború, melyet vállaltunk, több fronton zajlik egyidőben.

Ahhoz, hogy közösségként hosszú távon képesek legyünk jelen lenni a küzdelem-

ben, egy olyan összetartó kapcsolatra van szükség, amit nem mulandó érzelmek táplálnak. Egy átlagos barátság előfeltétele a kölcsönös szimpátia, a közösen átélt események, melyek megközelítőleg azonos elbírálás alá esnek mindkét, vagy akár több fél részéről. Ezek mulandóak. Akár egy félreértés is elég lehet ahhoz, hogy megromoljon, vagy akár

tönkre is menjen a kapcsolat, a közös emlékek lelkesítő erejét pedig kifakítja az idő vagy a fizikai távolság.

Nekünk olyan kötelékre van szükségünk, ami érzelmek felett áll, és éppen ezért garantálja az idő- és térfelettséget is. Gondoljunk csak bele, hogy alakíthatunk ki érzelmi kötődést egy olyan tagtársunk irányába, akit egy évben egyszer, vagy talán annyiszor sem látunk? Hogy harcoljunk együtt olyan tagtársainkkal, akik nem szimpatikusak számunkra valamilyen okból kifolyólag? Erre egyetlen helyénvaló válasz létezik, mely történelmi példák alapján bizonyítottan kiállja az érzelmek próbáját, és ez nem más, mint a bajtársiasság.

Természetesen a bajtársi kötelék kialakulásának is vannak előfeltételei. A közös cél és eszmeiség – mely felé haladunk – egy irányba fordítja tekintetünket, a folyamatos akcionaritás – melyet közösen fejtünk ki – erős és összetartó közösséggé kovácsol bennünket, a próbatételek – melyeknek minden egyes nap ki vagyunk téve – pedig megmutatják, hogy kik azok, akik érdemesek a bizalomra.

Lehet, hogy a közösségben nem mindenki érez feltétlen szimpátiát mindenki iránt, de ez nem megy a közös munka rovására, hiszen ezeket az érzelmeket mindig meghaladja és felülírja a bajtársiasság eszménye. Elképzelhető, hogy a Kárpát-medence két legtávolab-

bi csücskébe született vármegyés soha nem találkozik egymással, de ennek ellenére ugyanúgy él bennük egymás iránt a bajtársi összetartozás eszménye, hiszen ez az, ami összeköt bennünket.

A Mozgalom által kitűzött célok jóval magasabb rendűek, mint az egyéni érdekek. Aki nem tudja a bajtársiasság ideáját a személyes érdekei és érzelmei fölé rendelni, az nem való közénk.

Valódi értékeken alapuló hazafiság

Mi sem természetesebb számunkra, mint hazafiságunk vállalása. Egy vármegyésnek az érzelmeiből táplálkozva, ám tudatosan kell szeretnie hazáját, a magyarságot, de csak a valódi értékeket szabad elfogadnia.

Gyakorolnunk kell a megkülönböztetés bölcsességét. Attól, hogy valami magyar, még nem feltétlenül üdvös. A „magyar” kifejezésen általában az etnikai hovatarozásunkat szoktuk érteni. Amennyiben egy magasabb minőséget is akarunk kölcsönözni e jelzőnek, akkor csak az értékes megnyilvánulásokat fogadhatjuk el magyarnak. Sajnos nemzetünk történelme során eltévelyedések és káros tendenciák is megmutatkoztak és megmutatkoznak a mai napig. Elvetendő, ami nem összeegyeztethető az isteni eredettel, ami a valódi rendtől távol van és eltávolít, még akkor is, ha az formailag magyarnak tekinthető.

Ezzel a hozzáállással elősegítjük népünk fennmaradását, megvalósítjuk a tiszta, értékelvű hazafiságot, és ezáltal

tal biztosítjuk, hogy a magyarság mindig az igazságot képviselje. Harcolnunk kell azon magukat „nemzeti oldalnak” nevezőkkel szemben, akik díszmagyarban (magyaros látszatba öltözve), ősmagyarként vagy éppen megmondó emberekként a rombolást, az eltévelyedést, az ügyünk kisiklatását képviselik.

A magyarságunk nem előzheti meg a végső igazsághoz, Istenhez való hűségünket. Identitásunk ugyanakkor nem lehet elutasító más népek ugyanolyan magasrendű képviselőivel, szellemi törekvéseivel szemben sem. Keresnünk kell azt a leltűnt embertípust más nemzetek soraiban is, amely felveszi a harcot a modernitással szemben. A sovinizmusnak idegennek kell lennie egy vármegyés számára: ahogy nem feltétlenül jó valami attól, mert magyar, így nem feltétlenül rossz attól, mert nem magyar.

Egy vármegyésnek igaz magyarnak, erős nemzettudatúnak és becsületes hazafinak kell lennie mindenáron, minden körülmények között.

Szemben az árral

Mindannyian abba a modern világba születünk bele, amely alapvetően antispirituális, hagyományellenes és sötét befolyásokkal teli. A közoktatás, a társadalom, a politikai közbeszéd, a média mind-mind káros eszmékkel fertőzi meg az elmét, és e fertőzés alól mi sem tudjuk magunkat teljesen kivonni. Egy vármegyésnek törekednie kell arra, hogy képes legyen felismerni, hogy milyen téveszméket ápol önmagában, miben szorul korrekcióra. Folyamatosan belső önvizsgálatra, saját magunk vizsgálatára van szükség, hogy ne sodorjon el minket az ár.

Számos abnormalitást próbálnak belénk sulykolni. A legtöbb ember a megjelenő korszellem hatása alatt éli le az egész életét, és fel sem merül benne a kétely, hogy ez nincs rendjén. Ilyen tévtan például a „mindenki egyenlő”-elv, a demokrácia, a köztársaság abszolutizálása, a vallástalanság, a pacifizmus (mint a sötétség győzelme árán is békére való törekvés), a „minden relatív” elve, a társadalmi fejlődés hamis mítosza, illetve ilyen általános érvényű hozzáállás még a mennyiség uralkodása a minőség felett. Természetessé tettek olyan nézeteket, amelyek több ezer évig az emberiség számára elképzelhetetlenek és elfogadhatatlanok voltak.

Egy magára valamit is adó ember

igyekszik első lépésként fejben kicserélni ezeket a nézeteket az eredeti, ősi, hagyományhű felfogásokra, majd képes ezek alapján szemlélni a világot, önmagában megvalósítani azokat. Tudatosan ellen kell állni a káros, megalkuvásra készítő befolyásoknak.

A média egy háborús propagandagépezet, az egyszerű, ártalmatlannak tűnő műsornak is burkolt célja van: vagy egy embertípust és viselkedési normát mutat be és teszi példává a néző számára, vagy politikailag próbálja befolyásolni. Konzumidiótáknak készített tv-műsorokat legfeljebb csak azért nézünk, hogy mintegy felülről szemlélve, valódi értékalapú véleményt tudjunk róluk mondani. Megvizsgáljuk, hogy miként próbálnak hatni a társadalomra, az egyénre, és milyen értéktelenséget képviselnek. Az internet világa annyiban bonyolultabb, hogy ezen a terepen van lehetőségünk nekünk is hatni, bekapcsolódni a folyamatokba. Azonban kerülni kell, hogy már a magánéletünket is az interneten éljük és a közösségi média függőivé váljunk! A modern emberiség fertője az, amikor elidegenedünk az emberektől és valójában csak virtuálisan kezdünk élni. Törekedni kell a valódi kapcsolatok kiépítésére, az érzelmi intelligenciánk fejlesztésére.

Harcosok rendje

Egy vármegyés számára természetes, hogy a harcot felvállalja, a konfliktusokat megvívja. Az Igazságot képviselve, a Rend oldalán minden lehetséges eszközzel harcolnunk kell az ellenségeinkkel szemben. Azonban törekednünk kell arra, hogy valódi értékekért álljunk csatarendbe és a képességeinket csak ilyen esetben vessük be.

A hősies önfeláldozásra a mai korban egyre kevesebb lehetőség van, másrészt sok esetben sajnós ez értelmetlen öngyilkosságnak is betudható lenne. Bűn nem feláldozni magunkat akkor, amikor erre szükség van, de éppen ekkora

bűn értelmetlen áldozatot is hozni – hiszen a harcunkat folytatni kell.

A legnagyobb harcot önmagunkban, önmagunkért, önmagunk által kell megvívunk. Elsősorban magunkban kell rendet tenni, a saját téveszméinket és gyengeségeinket kell legyőzni ahhoz, hogy a külvilágban eredményesen tudjunk küzdeni.

Téves lenne önmagában a békét elutasítani, a harcot igenelni. A pusztá erőszak-kultusz szellemi háttér nélkül egy eltévelyedés. Mi békepártiak vagyunk olyan értelemben, hogy a valódi békéért küz-

dünk, az igazság győzelme utáni állapotokért. Ezt az állapotot akarjuk helyreállítani és megvédelmezni. Harcolunk ezért a békéért, de csakis a helyreállítás értelmében, és elvetjük a szellemi sötétség győzelme árán is békét akaró pacifizmus minden formáját, ahogy az értelmetlen erőszakot is.

Egy harcos elfogadja a valódi hierarchiát, a valódi tekintélyeket, és kész aláztatosan szolgálni az adott beosztásában. A döntéseket szó nélkül hajtja végre. A vármegyés ugyanakkor a szolgálataiért nem vár hálát, elismerést, jutalmat. Amit megtesz, nem evilági javakért, hanem tisztán az eszmei célokért teszi. A vármegyés harcos büszke arra, hogy sok más szervezettől eltérően a politikai tevékenységét valódi hierarchiában, heroikus önmegtagadásban, a vezetője megalégedésére végzi. A legtöbb nemzeti oldali ember sajnos csak addig antidemokratikus, amíg olyan döntések születnek, amik tetszenek neki. Egyéni elképzelései alapján, a számára nem tetsző döntések nyomán egyből a jogait követeli és a demokráciára, a többség jogaira hivatkozik. Kerüljük az ilyen álszent rendpártiságot. Valódi alázatra és szolgálatra van szüksége harcos rendűnknek.

Vezető csak olyan személy lehet, aki képes megvalósítani a valódi hierarchiát, uralkodik önmagán, rendelkezik egy harcos kritériumaival, mi több, kiemelkedik közülük. Célunk, hogy ilyen harcosokká és ilyen vezetőkké váljunk.

Aktivitás

Sokan vagyunk, akik hosszú évek óta töretlenül állunk az első sorban, és fájdalommal áldozatok árán tartjuk az állásainkat. A kezdeti időkben mindannyiunk szeme előtt magasztos, felemelő célok lebegtek: a határok ledöntése, a közélet megtisztítása a devianciától, élhető ország teremtése. A végtelenségig lehetne sorolni azokat a célokat, melyekért vállaltuk a harcot. Az idő múlásával nem csökken a nyomás, amit a világ romlottsága okoz, inkább csak növekszik. Sorozatosan jönnek a kiábrándító felismerések a küzdelem esélytelenségéről, amik mellé magánéleti problémák társulnak. Szinte mindenkinek adott egy ké-

nyelmes élet lehetősége, amiben elfelejtkezhetünk a korábban kijelölt célról, melyben csak saját, esetleg a család jólétéről kell gondoskodnunk. Csak éppen a minden nappal közelgő halál és az akkor eljövő utolsó ítélet – amiben hiszünk – véget vet a hétköznapi élet illúziójának.

Egy idő után bajtársi közösségünk minden tagja találkozik a fenti problémával, s ekkor méretetik meg az ember első ízben. A gyenge rájön, hogy a határok nem mozdulnak, az aberráltak nemhogy kiszorulnak a közéletből, de ők irányítják azt, az élhető ország – anyagi értelemben – pedig nyugati irányban található. Saját magát is meggyőzi arról, hogy kinőtt a mozgalmárságból, hogy igazából nem a folyamatos küzdelem a győzelem kulcsa, ha-

nem ha minden idejét a családja abszolút jóléte megteremtésének szenteli, esetleg ha kimegy külföldre, és évek múlva meggazdagodva tér vissza hazájába. Az erős pontosan ugyanezeket a következtetéseket vonja le, de ahelyett, hogy engedné magát tévútra vinni, inkább új alapokra helyezi nemcsak harcát, hanem egész életét is. Egyrészt nem hagyja magát önnön gyengesége által kikökkenteni, másrészt tudja, hogy hiába lesz sok gyermeke, ha azoknak egy olyan világot hagy örökül, amit ő maga hagyott tönkremenni, harmadrészt nem kerget olyan utópisztikus lázalmokat, melyek szerint Nyugaton kolbászból van a kerítés, és az ottaniak semmi másra nem vágnak, csak hogy ő megegye azt. Tisztázza magában, hogy korábbi hazafias tevékenysége nem csupán hobbi volt, amire ráunt, nem egy jövedelmező befektetés, ami nem térült meg. Átgondolja korábbi céljait és motivációit. Ha szükséges, ezeket felülvizsgálja, és rádöbben, hogy a harc lényege nem a földi, azonnali siker, hanem maga a küzdelem a magasabb eszméért.

Ahhoz, hogy a fenti, elkerülhetetlen válságból győztesen kerüljünk ki, a korábbi céloknak eszközökké kell válniuk, az egyetlen Célnak pedig annak kell lennie, hogy az egész életünk egy megalkuvások nélküli, tiszta törekvés legyen. Ha ezt a felismerést teljes mértékben sikerült realizálni, akkor juthatunk csak el arra a szintre, melyen magától értetődő lesz, hogy a csatát akkor is tiszta erőnkől vívjuk, ha az már nyilvánvalóan elveszett. Az igazság érvényre juttatása egy igaz eszmeiséget képviselő harcos számára nem lehetőség, hanem szent kötelezettség!

Sport és egészséges életmód

Mi vármegyések, tisztában vagyunk azon bölcsességgel, miszerint a vasként edzett test engedelmeskedik, míg a puhány parancsol. Utóbbi az elpuhultak, de nem a vármegyések átka. Ahogy Assisi Szent Ferenc tartotta, a test olyan, mint egy számár. Jó szövetségesünk, kísérő társunk, számunkra értékes kincs, de nem úr, így nem kényeztetésre, ápolgatásra, parancsolgatásra, hanem engedelmességre hivatott szolgál. A helyes testedzés a lelket is erősíti, s mint tudjuk, a lelki gyengeség sokszor az erkölcsi bukások mögött rejtőző valódi ok. Az egészségtudatos, sportosan aktív életfelfogás kifejlesztése minden vármegyes feladata, természetesen az egyénileg eltérő örökletes tényezők és képességek birtokában.

A rendszeres sport, mozgás a hozzáállásunk szerint alapvetően két részből áll. Napról napra elkezdeni és mindig meg is csinálni az adott edzés munkát. Ez alapvetően egy döntés kérdése, így az alól alkalmanként igen, de rendszeresen felmentést Mozgalmunk egyetlen tagja sem kaphat.

Mi vármegyések, folyamatosan készülünk arra, hogy mindent, ami szent, tiszta és érték (hitünk, családunk, bajtársias közösségünk, az oltalmunkra bí-

zott Teremtett Világ) megvédelmezzük, s ezekért akár a vértanúságot is vállaljuk. Azonban prédák, áldozatok, a megmérettetés előtt könnyűnek találtatott silányok nem kívánunk lenni és nem is leszünk! A test folyamatos és következetes felkészítése segít a lélek jellemessé formálásában is, azaz a testi egészség ápolása lelki szempontból is elengedhetetlenül fontos. A sportos életmód célja az erő, a gyorsaság, az ügyesség és a hajlékonyság fejlesztése, továbbá a kitűzött cél elérésére összpontosított akaraterő fejlesztése, az önlegyőzés, a kitartás és a bátorság fejlesztése.

A függőségek, a káros szenvedélyek kialakulását kerüljük, hiszen a lehető legnagyobb mértékben uralkodnunk kell saját magunk felett és nem engedhetjük meg magunknak, hogy bárminek kiszolgáltatottak legyünk. Mozgalmunk tagja nem lehet kábítószerfüggő, alkohol problémákkal küzdő személy.

Fontos szempont a mértéktartás, nehogy az egyébként nemes célok szolgálatában álló aktivitás egyfajta testkul-tusz szolgálatába álljon, hogy azután a testet és a biológiát tekintse elsődlegesnek és játékszere legyen rendetlen vágyaknak, az elpuhult önszeretnek, s az egészség megromlását okozza.

HVIM IRÁNYMUTATÁS

Gyermekvállalás

A nemzetünk felemelkedéséért vívott harc fontos része a családalapítás, hiszen minek küzdünk, ha nem lesz kiért, kinek átadni a zászlónkat?

Hazánk megmaradásának alapköve az önmagunkban való rendtétel után, a családalapítás és a minőségi gyermekvállalás. Minden magát nemzeti érzelműnek vallónak kötelessége lenne minél több utódot vállalnia, annyit, amennyit megfelelő szellemben képes felnevelni. Az anyagi javak helyett szellemi és erkölcsi feltételeket kell kitűzni a családalapításhoz önmagunk és a társadalom számára. Példamutatással is ki kell vennünk a részünket – a propaganda mellett – a nemzetmentés e területéből.

Vármegyés fiatakként törekedni kell a valós, modern társadalomtól való (főként benső) szabadság megteremtésére és ezután a mielőbbi családalapításra. Törekednünk kell arra, hogy minél hamarabb birtokoljuk azokat a feltételeket, melye-

Ifjúsági Mozgalom

ken mindez nyugszik. Ennek elsődleges alapja az érett hozzáállás, az eszmeiség elmélyítése és a helyes férfi-női viszonyulás önmagamban való kialakítása, majd az ennek mentén történő párválasztás.

Küzdjük le a mai világban gyakori „30 éves gyerek” státuszt, a szingliség kényelmességét, a „mának élés” hozzáállását. Egy vármegyés lánynak el kell utasítania nőként a karrierista szemléletet, le kell mondania a liberális életvitel kényeleméről. El kell sajátítania azt az önfeláldozó szemléletet, melyet a házasság szentsége és a gyermeknevelés egész életen át megkíván. Az igazi női szerep a feleség és az anya hivatás szintjére való emelése, tevékenykedjen az adott személy az élet bármely területén.

A Mozgalomhoz tartozók különböző családokból érkeztek, különböző neveltetéssel. Volt olyan szerencsés, aki már ilyen konzervatív és hazafias közegben nőtt fel, de ez nem adatott meg mindenkinek. Ha az elitet kívánjuk alkotni, akkor utánpótlást kell biztosítanunk a szellemiségünkhöz is, de a hozzáállásunkat leghatékonyabban és legmélyebben csakis saját gyermekeinkbe tudjuk elültetni és átörökíteni. Ennek előfeltétele a saját neveletésünk esetleges hibáinak felismerése és önmagunkban való kiküszöbölése.

Semmilyen más út nincs a tökéletes utánpótlás kineveléséhez mint az, hogy saját gyermekeink az anyatejjel szívják magukba a vármegyés elveket, és kisgyermekkortól a megfelelő neveletésben részesüljenek, ugyanis nem elég „megterem-

teni”, formálni is kötelességünk gyermekeinket.

A házasságra alapozott család semmi másal nem helyettesíthető. Szerepet játszik a szellemi közösség magjának megteremtésében és segítésében a destruktív társadalomellenes tendenciák terjedésével szemben, amelyeket oly sok törekvés és ténylegesen létező szervezet táplál. Mozgalmunk tagjainak lehetőségeikhez mérten kötelessége a felelős anyaság és a felelős apaság révén, az Isten teremtő munkájában való részvétel kitüntetett formáit gyakorolni.

Egyik célunk az is, hogy a Mozgalmunk olyan közösség legyen, ahol apák és fiúk válllvetve küzdenek a Hazáért asszonyaik, lányaik és leánytestvéreik háttértámogatásával.

A vármegyés tiszteli a szüleit, gondja van rájuk öregségükben még akkor is, ha bennük hibákat lel. Amint a feszület is tiszteljük, legyen az aranyból vagy korhadtt fából.

Mozgalmunk kérlelhetetlenül szemben áll mindazon erővel és/vagy szervezettekkel, melyek a fent megfogalmazottak jogosultságát megkérdőjelezzik, a család isteni küldetését és meghatározását átfogalmazzák, a nemi szerepeket a hagyományostól eltérően értékelik, különösen ha e nézeteiket nyilvánosan hangoztatják. Ezen szembenállás során minden vármegyésnek kötelessége a törvények adta lehetőségek legvégső határáig elmenni, vagy kivételes esetben azt, a következmények emelt fővel vállalásával, át is lépni.

Munkahely és a Mozgalom

A mai világban sokak számára elengedhetetlen a megélhetéshez egy modern értelemben vett munkahely. Ugyanakkor figyelni kell arra, hogy véletlenül se a pénzhajhászás töltse ki minden időnkét és kösse le minden erőnket. A pénz legfeljebb csak mint eszköz jelenjen meg számunkra és nem mint cél, és mindig, minden körülmények között a célra összpontosítsunk, hogy az úton tudjunk maradni. A modern munkahelynek nem szabad vezető szerepet betöltenie az életben, nem jelenhet meg életcélként. Biztosítja a stabil anyagi háttérrel ahhoz, hogy tudj a nemzetért dolgozni, de semmi több. Archaikus társadalmakban a „mun-

ka” jelentése eltért a maitól: megvolt még a hivatás gyakorlása, mint életritus, és az így felfogott „munkavégzés” egyben a teremtoi alkotással volt párhuzamba állítható. Az igazi mesterember folyamatosan nemesedik a mű elkészítése közben, s így a mű is egyre tökéletesebb. A mai „termelés” legnagyobb bűne, hogy az alkotót elszakították a műtől, és csak gépiesített tömeggyártás van.

Aki olyan szerencsés, hogy olyan munkahelye van, ami az ő természetének megfelel, valóban hivatásául tud szolgálni és ténylegesen értéket állít elő, amiből önmaga is fejlődik, annak nyil-

ván nem csak egy munkahelyről van szó és az ilyen hivatás megbecsülendő.

Teljesen hibás az a modern hozzáállás, hogy egy multinacionális cégnél akár valaki minél előrébb jutni és ez az életcélja. Áltekingtélyek tisztelete (főnök) és álhierarchiában (karrier) való elő-rejutási szándék teljesen hibás hozzá-állás. Természetesen nem baj, ha siker-es vagy a munkahelyeden, egyénileg a hasznodra is válhat a tapasztalat miatt, de hosszútávon a munkavégzés nem mehet saját utad, szellemi emelkedésed és a Mozgalom rovására. Nekünk, akik a saját lelki üdvünkért munkálkodunk, és ezt kisugározza az egész nemzeti ol-dal, illetve a magyarság és Európa fel-emelkedésén dolgozunk, úgy kell tekin-tenünk a mai munkahelyre, mint amo-lyan szükséges rosszra.

Ne a vármegyében legyél postás, gyári munkás, orvos vagy bármi más, nekünk

a munkahelyünkön kell vármegyé-seknek lennünk, nem szó szerint per-sze, de ennek kell meghatároznia min-ket. A munkahely nem szeretetotthon, így a legkevésbé érdekeljen minket fő-nökeink vagy munkatársaink vélemé-nye bármilyen kérdéskörben – fontos, hogy ellen tudjunk állni a sötét befolyá-soknak, hiszen a nap jelentős részében velük vagyunk együtt. Minden esetben olyan munkahelyet kell keresnünk ma-gunknak, amely morálisan nem össze-egyeztethetetlen hitünkkel, Mozgal-munk irányvonalaival, eskünkkel, cél-jainkkal és nem gátol az aktív mozgalmi tevékenységben, valamint marad erőnk és időnk saját magunk fizikai és szellemi képzésére. Vármegyés nem vé-gezhet olyan tevékenységet, ami a lét-rontás erőit szolgálja, más embereket károsít meg és megkeseríti a minden-napokat. Egy vármegyés mindig tisz-tességes és becsületes, és csak ilyen munkát végezhet.

**Valódi
hagyományőrzés**

Egy vármegyés tiszteli és ápolja a múltat, a magyarság hagyományait. A forma által megnyilvánuló szellemiséget kell keresni minden „hagyományörzés” során és nem szabad beleragadni a külsőségekbe. Nem elég csak olyan ruhát, fegyverzetet, vértet ölteni magunkra, mint az adott korban. Nem elfogadható az a hagyományörzés, amiben egy-egy letűnt kornak csak a formája kerül megvalósításra, ám az akkor uralkodó kor-szellem, az emberi nagyság, a tradicionális embertípus realizálása nem történik meg. Ez csak anakronisztikus menekülés lenne a múltba. Nekünk itt és most kell helytállnunk, és nem szabad légvárakat építenünk.

A modern filmek legtöbbje, még ha a közege történelmi is, azt a képet erősíti bennünk, hogy a több száz, akár ezer évvel korábban élt emberek ugyanolyan felfogással rendelkeztek, mint a maiak. Nem a hősiességet, hanem a kicsinyességet, a szentimentalizmust, az emberi gyarlóságot emelik ki: körülbelül ugyanaz történik egy mai szappanoperában, mint egy történelmi filmben, csak éppen a környezet más. Sajnos a legtöbb magát „hagyományörzőnek” mondó ember nem foglalkozik önmaga nemesítésével vagy szellemi értelemben hagyományossá tételével és sokszor ugyanolyan proletár szellemtelenséget valósít meg, mint az átlagos modern ember, legfeljebb 9. századi felszerelésben.

A ruházat, a fegyverzet és egyéb külsőség csak a légkör kialakításában segíthet, mintegy támasztékul az adott

kor embertípusának megelevenítéséhez. Egy vármegyés férfinak természetes módon vonzódnia kell a régi, korabeli fegyverekhez és amennyire lehetséges elsajátítani használatukat. Magáért való testedzésen felül szellemi utat is jelenthet a gyakorlat. Tudnunk kell karddal, íjjal ugyanúgy bánni, mint a modern fegyverekkel.

Az eredeti harcos szellemiség megtapasztalásához érdemes valamely jól megőrzött, időben fenntartott harcművészettel foglalkoznunk. Erre az alapra építhetjük nagyon körültekintően, az eltévelyedéseknek legkisebb esélyt sem adva a magyar formai kifejeződést. A kitalációkat és képzelgéseket el kell vetnünk ezen a vonalon is.

A népművészet, iparművészet, építőművészet és képzőművészet esetében jóval szélesebb alapról indulhatunk, rengeteg forrásanyagunk van. Azt gondolnánk, hogy e művészetek vonatkozásában könnyebb dolgunk van, hiszen lényegük sok esetben a forma, így a formai lekövetésből visszatalálhatunk a lényeghez. A helyzet nem ilyen egyszerű, minden esetben komoly tudás szükséges az egyetlen helyes magyarázat felismeréséhez.

Környezettudatosság

Valamikor az archaikus ember teljes harmóniában élt a természettel és körülbelül az ipari forradalomig nem is jelentkeztek azok a problémák, amiket a fogyasztói társadalom, a mértéktelen gazdasági növekedés ideálja, a modernitás és a technicizáltság hozott el. A régi korok embere világképének közepén Isten állt és önmaga fő céljaként a létrendi szintjének emelését jelölte meg. Ezzel szemben a mai materialista, hitetlen embertípus a boldogságának kulcsát abban látja, ha minél több mindent birtokol és úgy viselkedik, mintha minden az övé lenne és mindenbe joga lenne beleavatkozni. Ennek az alászállásnak egyenes következménye a földi erőforrások következményekre való tekintet nélküli kizsákmányolása, a teremtett környezet tönkretétele.

A modern ember nem tisztel semmit és senkit, így a környezetkárosítás legváltozatosabb formáit „találta fel” és tette mindennapossá: légszennyezés ezernyi változata, a vizek mérgezése, erdőségek tönkretétele, elektroszmog, élhetetlen és depressziót okozó betondzsungelek, vegyszerezett mesterséges élelmiszerek, mindent maga alá temető műanyag és egyéb hulladék. A liberálisok, a

forradalmak fiai 100-150 év alatt tönkretették azt a környezetet, amit a tradicionális társadalmak évezredekig megőriztek.

A liberalizmus hiába hangoztatja, hogy megteremtette a „jóléti” társadalmakat (igaz ezt is brutális intoleranciával), ha ez a berendezkedés közben élhetetlenné tette a környezetet. A Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom minden klímaváltozás elleni harcot szélmalomharcnak tekint, ameddig a liberális világrend fennáll, aminek a fő legitimációja a Földet szükségszerűen tönkretevő mérhetetlen fogyasztás és az egyértelműen fenntarthatatlan növekedés. Valljuk, hogy nem a jobboldali környezetvédelem a kuriózum, hanem az az álszent, ahogy a progresszív szemléletű baloldal és liberalizmus hivatkozik a környezet védelmére.

Természetesen mindenkit arra buzdítunk és magunk is úgy próbálunk élni, hogy az minél kevesebb környezeti terheléssel járjon. Mozgalmunk részt vesz továbbra is mindennemű környezetvédelmi akciókban, illetve mindenki a saját környezetében próbálja a természetet óvni, sőt, annak gazdagságát elősegíteni, de főleg a szellemi és lelki szeméttel szemben vesszük fel a harcot és ha itt sikereket érünk el, akkor az a földi környezetünkre is pozitív hatással lesz.

Közösség és társadalom

A vármegyés megveti az individualista, csak az egyéni érdekeket néző hozzáállást, hiszen számára a Mozgalom, mint szellemi család jelenik meg, amiért kész áldozatokat is hozni.

Hiszünk benne, hogy egy igazi közösség organikusan szerveződő, tehát szerves egészet alkot. Van középpontja, ami tengelyszerűen az ég felé mutató, ebből kifolyólag egy jól működő közösség hierarchikus, de nem totalitárius. A fegyelem és a közösségben létrejövő alá-fölérendeltségi viszonyok is mintegy természetesen alakulnak ki a valódi kvalitások, a minőség és az érdekek alapján.

Egy valódi közösség nem partikuláris, részizgazságok mentén szerveződő, ha-

nem a tradicionális identitások összességét vallja. Eszerint a vallási, faji, kulturális, nemzeti és nemi identitások egészét felmutatja, ezeket hagyományos módon értelmezi és egységes, szerves módon képviseli.

A Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom, mint ifjúságnevelő mozgalom céljának tekinti, hogy a hozzá csatlakozó fiataloknak adekvát képet adjon, helyreállítsa az önazonosságukat és ezáltal egy kiemelkedő közösséget alkosson, aminek a magasrendűség által szakralitása is van.

Célunk egyben az is, hogy lemodellezzük a társadalmat és felmutassunk egy működő mintát. Ezért az elitizmusunk nem kirekesztő: bár a legkivá-

lőbb fiatalok a sorainkban vannak, de valljuk, hogy egy jól működő szervezetben helye van a kevesebb kvalitással rendelkezőknek is a maguk szintjén. Legjobban a hűséget és alázatot díjazzuk, ezért a szerényebb képességűek is teljes jogú tagok lehetnek, ha bizonyítanak és kiállják a próbák idejét becsülettel.

Vármegyés közösségünk először lehet, hogy menekülés a modern világ válságából, ám magasabb szinten, mint szellemi út, egy bázis a mindennapi harcokhoz. Egy olyan testvéri közösséget alkotunk, ami lelki és szellemi táplálékot biztosít a tagoknak.

Közösségünkben nincs helye a nivellatív kollektívizmusnak (egyenlősítő birkaszellemnek): mivel nem vagyunk egyenlők és különböző élethelyzetekben vagyunk, ezért nem lehet ugyanazon elvárásokat támasz-

tani mindenki felé. Más feladatok elvégzésére hivatott egy 16 éves fiatal, mint egy, már többgyermekes, 30 feletti családanya. Természetesen, aki többet áldoz a mozgalom oltárán annak több joga is van, míg a partvonalon küzdőknek el kell fogadniuk, hogy a beleszólásuk is kisebb.

A valódi érdemeket nem csak mennyiségi alapon és aktivitásban mérjük. A korábbi tettek el nem évülnek és egy évtizedes szolgálatot örökké elismer a közösség akkor is, ha már az illető kevésbé aktív. A szellemi kvalitások megszerzését mindennél fontosabbnak tekintjük: egy vármegyés legnagyobb érdeme, ha önmaga gyengeségeit meghaladja, felfelé és magasabbra törekszik és az átlagot messze felülmúlja.

A vármegyés jellem

Egy vármegyés túri a hideget, esőt és szelet: sziklaszilárdan kiállja a legvadabb próbákat, tekintetét egy pillanatra sem veszi le a célról. A vármegyés büszke, de nem gőgös. Nem nyafog, nem vágyik kényelemre, hanem keresi a harc lehetőségét, keresi a próbákat. Egy vármegyés tudja, hogy földi élete pusztán átmenet. Egy vármegyés a Mennyországba törekszik, és az oda vezető utat is képes vállalni. Az ősi jellemtípust alkotjuk, **mi vagyunk a Magyar Apostoli Királyság utolsó reménye.**

A VÁRMEGYÉSEK PÉLDAKÉPE:
SZENT LÁSZLÓ KIRÁLY

VÁRMEGYÉSEK KIS KATEKIZMUSA

KI ADTA A HATVANNÉG YÁRMEGYE IFJÚSÁGI MOZGALOM NEVÉT, S AZ MIT JELENT?

A Mozgalom névadója Toroczkai László, aki 2000-ben választotta ki ezt az elnevezést. Az elnevezés a Trianon előtti Magyar Apostoli Királyság 63 vármegyéjére és 1 corpus separatumjára (Fiume) utal. Az elnevezés nem tartalmazza a szintén a Szent Koronához tartozó Horvátország 8 vármegyéjét, mivel az reálunióban volt Magyarországgal, így szövetségesként kívánunk rájuk számítani, nem pedig alattvalóként. A 64-es szám egyébként szakrális, spirituális jelentőséggel is bír.

KI ÉS HOL ALAPÍTOTTA A MOZGALMAT?

Toroczkai László alapította Szeged városában, 2001. április 21-én 11 társával együtt.

KI A MOZGALOM PÉLDAKÉPE?

Apostoli Szent Királyunk, a Turul dinasztíából származó I. (Szent) László király. Ő nemcsak példaképünk, hanem a Mozgalom védőszentje is. Hozzá imádkozunk, őt kérjük, hogy segítse küzdelmeinket.

MI KÉPEZI A MOZGALOM SZELLEMI ALAPJÁT ÉS IRÁNYTÚJÉT?

Szellemi alapnak a hagyományos létszemléletet és világnézetet tekintjük, ami a forradalmi eszmék uralmáig általánosan jelen volt és meghatározó

rendezőelvként tudott hatni. Ennek politikai vonatkozása a restaurációs irányultságú, hagyományokhoz visszanyúló, azokból táplálkozó, a szellemi középpontba mutató, mindennemű modernitástól és baloldaliságtól mentes ultrajobboldaliság.

MI KÖVETKEZIK ESZMEISÉGÜNKBŐL ÉS A KÖZJOGI ALAPNAK TEKINTHETŐ SZENT KORONA-TANBÓL?

A demokrácia jelenlegi formájának elvetése. A pártokráciából való távolmaradás, legfeljebb eszközként való, időszakos és esetleges elfogadása. A sovinizmus elvetése, helyette egészséges, harcos, pozitív, magasabb értékrendet nem tagadó, hanem azt támogató nacionalizmus szükségessége. A liberalizmus teljes elvetése. Az államforma tekintetében csak a királyság elismerése, hiszen ez volt az utolsó legitim államformánk a szovjet-kommunista megszállás előtt.

MELYEK A MOZGALOM JELSZAVAI?

HIT, HŰSÉG, BÁTORSÁG!

MI A MOZGALOM CÉLJA ÉS FELADATA?

Először is külön kell választani a földi (profán) és az azon túl mutató célokat és megvalósítási lehetőségeket. Földi értelemben a célunk egy testvéri-bajtársi közösség létrehozása, ami elsősorban Magyarország minden szempontból történő helyreállításán küzd. Mintát kívánunk adni a társadalomnak. Célunk a Szent Korona

országainak egyesítése, a vármegyék, régiók, országok lehető legközelebb hozása – vagyis úgy, ahogy régen volt. Ezt egyrészt a trianoni határok eltüntetésével és teljes felszámolásukkal (légiesítésükkel), autonóm területek kialakításával és a kollektív nemzetiségi jogok maradéktalan kivívásával képzeljük el. Ehhez elengedhetetlen, hogy - számbeli és múltbéli okoknál fogva - a Szent Korona országainak első számú nemzete, a magyar hitében, azonosságtudatában megerősödjön, ezért Mozgalmunk nemzetébresztő tevékenysége az egyik legfontosabb feladatunk.

Másrészt vannak földi (profán) célokon túlmutató feladataink is. Folyamatosan képeznünk kell magunkat, szellemi értelemben is harcosokká kell válnunk: a "mindig feljebb és előre" jelszó alapján a törekvést kell erősíteni magunkban.

Meg kell őriznünk és helyre kell állítanunk az ősi, szakrális hagyományainkból mindazt, ami még fellelhető. Mozgalmunk ezért nem egy emberöltő idejére alakult, hanem évszázadokon, ha kell évezredekén át is fenn kell maradnia!

HOGYAN KÍVÁNJUK A CÉLJAINKAT MEGVALÓSÍTANI?

Ismét leszögezzük: először is külön kell választani a földi (profán) és az azon túlmutató célokat és megvalósítási lehetőségeket. A földi célokat elsősorban politikai-közeleti úton lehet véghez vinni. Törekszünk arra, hogy a magyar nemzetnek visszaadjuk az egészséges öntudatát, felmutassuk történelmi és

társadalmi berendezkedését valamint, hogy a Szent Korona nem magyar ajkú népei újra vágyakozzanak arra, hogy a korona alattvalójaként egyesülhessenek a Kárpát-medencében.

Ennek érdekében célzott csapásokkal a sovinszta erőket kell megsemmisítenünk, nem pedig vaktában, minden – nem magyar ajkú – embertársunk felé gyűlölködni. Ugyanakkor el kell sópörnünk hazánk megszállóit és együtt újra meg kell teremtenünk az Anyaországot, amelyre támaszkodhatunk! A győzelemhez természetesen politikai és gazdasági hatalomra is szert kell tennünk mindenhol a Kárpát-medencében, ennek egyetlen lehetősége, ha első lépésként az önkormányzatokban hatalmat szerzünk, s egyre több vármegyés kerül döntéshozó pozícióba. Fontos, hogy mindenki igyekezzon a szülőföldjén maradni, ott gyökeret verni és családot alapítani.

A földi céljainkat többféle módon és formában tudjuk kiharcolni: a formafelettségünkől fakadóan egy vármegyés minden terepen helytáll. Legyen szó politikai demonstrációkról, utcai harcról, ifjúságnevelésről, önkormányzati munkáról, kulturális tevékenységről (előadások, folyóiratok és könyvek kiadása), mi mindenhol ugyanazt a szellemiséget képviseljük.

A Mozgalom nem földi céljainak érdekében elsősorban saját gyengeségeinket kell felismernünk, ezeket kiküszöbölnünk és hagyományos értékrenddel felvérteznünk magunkat. Folyamatosan – szűrőkön

keresztül – ki kell nevelnünk a saját utánpótlásunkat is, hogy a Mozgalmunk ezer évig fennmaradhasson.

IKK ELLEN HARCOLUNK?

A világot és az isteni rendet felforgató francia forradalom szellemi örökösei, a szabadkőművesek, liberálisok, darwinisták, sovinszták, szocialisták, kommunisták és minden egyéb felforgató ideológia követői és kidolgozói, a társadalmi devianciák, a sötétség erői ellen harcolunk. Ezek az erők okozták nem csupán a világ rendjének felbomlását, de ennek részeként az Európa egyik tartópillérét jelentő Magyar Királyság felbomlasztását is. Hadban állunk a trianoni status quo-hoz görcsösen ragaszkodó erőkkel. Hadat üzentek nekünk a HVIM szétverésén, elpusztításán ügködő magyarországi, romániai, szerbiai, ukrainai és szlovákiai titkosszolgálatok, ezért ellenük is harcolunk. Még akkor is, ha elképzelhetetlen túlerővel állunk szemben – Isten segítségével – már több sikert könyvelhettünk el ellenük, sőt már az is óriási siker, hogy a HVIM töretlenül fejlődik és létezik. Harcolunk az ostoba és általánosító sovinizmus ellen, így a környező országok és népek sovinsztái ellen, de a velük egy szinten lévő magyar vulgárnacionalistákkal sem vállalhatunk közösséget.

IKK A SZÖVETSÉGESEINK?

Szövetségesünk lehet mindenki, aki támogatja céljainkat, a Szent, Apostoli Birodalom helyreállítását. Szövetségre lépünk azokkal, akik a helyes irányú

szellemi törekvést képviselik, akik a nemzetstratégiai munkában is az ősi világ restaurációját képviselik.

MI A MOZGALOM ÁLLÁSPONTJA A VALLÁSOKKAL KAPCSOLATBAN?

Nem kötelezünk és nem is kötelezhetünk senkit sem arra, hogy a vallását gyakorolja és hogy higgyen Istenben. Mindazonáltal keresztény mozgalomként határozzuk meg magunkat, s az a tag valószínűleg nem fogja megérteni a Mozgalmunk szellemi alapját képező tradicionális gondolkodást, aki a materiális világban hisz és ateista. Valamennyi tradicionális vallást – így a magyarok pogánynak mondott ősvallását is – tiszteljük, ugyanakkor értelemszerűen a különböző álvallásokat és a new age jelenségeket, valamint szektákat elutasítjuk (így az „agancsoskodó összittya önjelölt táltosokat” is). A metafizikai hagyományosságra alapozott és az ebből következő létszemléletnek az Istennel vagy az Istenséggel kapcsolatos felfogása sokrétűen egyetemes. Olyan Istenszemléletről kell beszélünk, amely a vallásos, Istennel (istenségekkel) kapcsolatos látásmódok mindegyikét felöleli, ugyanakkor mindegyikét, s ezek összességét is meghaladóan felülmúlja.

NACIONALISTÁK VAGYUNK-E?

Ragaszkodunk fajtánkhoz, nemzetünkhöz, s hisszük, hogy a Kárpát-medencét a leginkább a magyarok tudják összetartani, ezért bizonyos értelemben nacionalistáknak nevezhetnek minket. A nacionalizmusunk azonban nem megy szembe olyan

magasabb eszmékkel, mint például a királyság igenlése, vagy a vallásos hozzáállásunk.

SOVINISZTÁK VAGYUNK-E?

Nem vagyunk sovinszták, sőt valójában a sovinizmus ellen harcolunk. Nem gyűlölünk senkit, nem akarjuk elvenni a másét, hanem szeretnénk megőrizni a Kárpát-medencét (Európát és a világot is) olyanak, amilyenek Isten teremtette és az őseink vérükkel, verítékükkel formálták. Őseink földjéből azonban egy talpalatnyi földet sem adunk át semmilyen megszállónak – mint szű a fában, maradunk és küzdünk a végsőig.

A liberálisok által képviselt multikulturalizmus az, ami eltiporná a különböző népeket, vallásokat, kultúrákat azáltal, hogy egy nagy homogén, mindenféle identitás nélküli masszát szeretne létrehozni. A HVIM tiszteli és szereti a többi kultúrát, vallást és népet: mindegyiket a maga helyén és a maga valójában. Minél jobban képviseli a tradicionális értékeket egy társadalom, minél magasabb rendűnek meg tudott maradni a modern világ posványában, annál inkább tiszteljük és példaként tekintünk rájuk. Az ilyen, sajnos egyre kevesebb országgal és néppel keressük a kapcsolatot és szövetségesként tekintünk rájuk, még akkor is, ha esetlegesen más külső tulajdonságokkal bírnak. Tesszük ezt akkor, ha ők is elfogadják más vallások, kultúrák, népek helyét és pozícióját a világban és nem törnek világuralomra, mint például a zsidóság egy jelentős része.

ANTISZEMITÁK VAGYUNK-E?

A zsidóságnak és minden népnek, vallásnak megvan a maga helye a világban, amit tiszteletben tartunk. A vulgáris, minden zsidót gyűlölő szemléletet elvetjük, ugyanakkor a zsidóság világunalmi törekvéseit, más népeket elnyomó, a nemzetközi jogot is folyamatosan semmibevevő agresszív életellenes magatartását elvetjük. A zsidók fensőbbtségét hirdető politikával szembeszállunk még akkor is, ha a nyugati világ „szélsőjobboldalán” is, különböző tényezők miatt az Izrael-barát hozzáállás bevett lett, s mely tendencia hazánkban is egyre nagyobb teret nyer. Az ellenségem ellensége nem a barátom, ezért a migrációs kérdés okán nem látjuk szükségszerűségét összefogni a zsidósággal sőt, véleményünk szerint az iszlám- és az arab világ ellen folytatott hadjáratuk is nagyban hozzájárul az Európát elárasztó migrációhoz.

NEMZETISZOCIALISTÁK (FASISZTÁK, HUNGARISTÁK, FALANGISTÁK STB.) VAGYUNK-E?

A HVIM a jobboldali univerzalizmust képviseli, amely szerint minden egykoron valós jobboldaliságot tisztel, ám csak az abban meglévő, valóban hagyományos, tradicionális értékeket fogadja el és képviseli. Minden, a múltban megjelenő, a sötétség erőivel szemben álló politikai eszmeiségből merítkezünk, ám ezeket nemcsak organikus és egységes módon ötvözni kívánjuk, hanem korszerűsíteni és mintegy felülmúlni, illetve meghaladni is. A történelem

során megjelenő, esetlegesen (szélső) jobboldalisághoz köthető primitív álláspontokat, megnyilatkozásokat és nézeteket felülvizsgáljuk, ha kell, akkor elvetjük, ha érdemes és lehetséges, akkor pozitív szellemi tartalommal töltjük meg. A politikai korrektséget, a modern közbeszédet megvetjük, de ez az alapállás nem szabhat gátat abban, hogy egyfajta tisztázó, jobbról és fentről történő kritikával ne illessük különböző, látszólag hozzánk hasonló irányvonalat képviselő személy, szervezet megnyilatkozásait mind a jelenben, mind a múltban.

RASSZISTÁK VAGYUNK-E?

Mozgalmunk nem hisz az egyenlőségben, így a népek, fajok, kultúrák, civilizációk egyenlőségét sem valljuk. Valljuk a rasszok különbözőségét és azt is, hogy mindegyiknek megvan a maga sajátossága, tulajdonsága. A rasszok összekeveredését, homogenizálását elvetjük. Azonban a mi rasszfelfogásunk nem pusztán biológiai, hanem lelki és szellemi síkra is vonatkoztatható. Ahogy az ember nemcsak testből áll, úgy a rasszok vonatkozásában is vizsgálnunk kell lelki és szellemi rasszokat is. Problémának tartjuk, ha valaki pusztán csak a biológiai rasszt veszi figyelembe.

A MOZGALOMRA VONATKOZÓ KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK

A TAGSÁG SZINTJEI

Minden jelentkező próbaidőssé válik, amelynek során megismerkedik a HVIM belső életével, szabályaival, beilleszkedik a testvéri közösségünkbe és bizonyítja, hogy méltó a mozgalmi tagsághoz.

A próbaidőt követően esküt tehet a vezetőség engedélyével, amivel elnyeri a teljes jogú tagságát. Innentől vehetjük szigorú értelemben vármegyesnek az illetőt. A tag képességei szerint veszi ki részét a mozgalmi tevékenységből a kötelező feladatokon túl.

A vezetőség is több részre tagozódik. Az országos vezetőségen túl van a vezetőségben régi, tapasztalt vármegyésekből álló

tanácsadói testület vagy éppen a határon túli területek vezetői. Az országos vezetőségen kívül beszélhetünk helyi tagszervezeti vezetőkről, illetve különböző területek vezetőiről (grafika, média stb.). A HVIM-n belül létezik feladat, akció elvégzésére kijelölt vezető, aki csak időszakosan, egy válogatott vármegyes csapatot vezet.

EGY TAG KÖTELEZETTSÉGEI

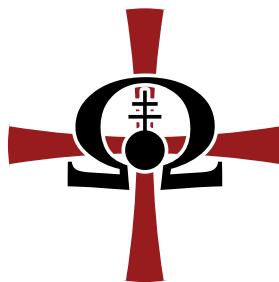
Egy vármegyesnek ismernie kell a Mozgalom alapvetéseit és eszmeiségét (Iránymutatás és Kiskáté). Folyamatosan fejlesztenie, képeznie kell magát szellemileg és technikailag is, hogy a társadalmi hierarchiában kiemelkedjen az arctalan tömegből.

Egy vármegyés számára kötelező a testmozgás, sportolás. A férfiaknak, fiúknak erősen ajánlott a harcművészetek vagy küzdősportok gyakorlása. Egy vármegyésnek a külsejére is adnia kell. Nem lehet ápolatlan, ügyelnie kell arra, hogy ne hízzon el, illetve ne legyen satnya. Miért fontos ez? Mert ép testben ép lélek lakozik, ráadásul meg kell tudnia védeni magát támadás esetén és nem utolsó sorban a megnyerő megjelenéssel (is!) elérheti, hogy más fiatalok is tartozni akarjanak a Mozgalomhoz.

El kell fogadnia a hierarchiát, nem csak a Mozgalmon belül, de a világ természetes rendjét tekintve is. Távol kell tartania magától a szentimentalizmust és a túlzott érzelgősséget, a mai tömegembertípus sértődékeny, önző, feminin jelleme helyett sziklaszilárd férfinak kell lenni, ha férfi (vagy éppen igazi nőnek, ha nőnek teremtette a Jóisten). Harcoshoz méltóan kell élnie a vármegyésnek úgy, hogy a legsúlyenteljesebb fogalmak számára az árulás, a gyávaság és a kishitűség legyenek.

Szent ügyünk győzelme és a Mozgalom egysége álljon mindig az önös érdekek felett!

A legerősebb kötelék: a bajtársi összetartás. Kötelessége a vármegyés testvérnek mindig segítséget nyújtani. Harcban mellé kell állni, bármilyen körülmények között. A vármegyés legyen alázatos és fegyelmezetten kövesse a Mozgalom legfelsőbb vezetőinek útmutatásait, utasításait.

HIT · HŰSÉG · BÁTORSÁG

HATVANNÉGY
VÁRMEGYE
IFJÚSÁGI
MOZGALOM

WWW.HVIM.HU